

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Haandbog i Verdens-Historien. Første Deel

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 639. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1833_518A_1-txt-shoot-idm34541/facsimile.pdf (tilgået 24. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

ikke hindre ham fra imellem at give et Stykke bort af hendes Selsk. Lei *).

Svordan nu Antonius, der aldrig regnede Penge og naar kunde nægte sine Venner end lige sine mange Veninder Noget, holdt Haans med Cæsars Midler, kan Man forud vide, og deemre usvømmet sandt kan det af Octavius at forlange Begjæb af ham, og afsærbige ham som en nædvis Dreng, men nu tyede Octavius til Cicero, der da ogsaa viste sig som hans store Belynder, hvorover han maatte høve af Brutus, at han kun arbejdede paa at kaffe sig en naadig, Herre **).

Saaledes har ventrig Keiser Augustus, der selv befred sit Levers-Leb, fremhillet Sagen, men ellers mrende kloge Folk i Rom, at Antonius og Octavius var ingen Noere, at de for Alvorfulde vare usanttes, mens Casius og Brutus levede; men at de kun legde dødelige Giender, for at have et gode Paaskud til at ligge i Leir og for at sætte Cicero, der i Skjæb-Maadet spillede Hoved-Rollen, Blaar i Dinene **), og fliondt vi er meget for unge til at døumme i saa gamle Sager, kan vi ikke nægte, de synes at have Ret. Stakkets Cicero holdt imidlertid, stænde paa Octavius sine Torden-Taler mod den frastærende Antonius, som han, ved at kalde „Philippiker“ har sat ved Siden ad de Demostheneste, dem til liden Waade, ja, han fik endogaa Antonius erklæret for Tordrelandets Fiende, men vaagne det pntelig af sin søde Dram, da Octavius, saasnart han var blevet Consul, forligde sig med Antonius og Lepidus, blandt Andet om at lade den Taler slaae ihjel, paa hvis Tunge head Romerne kaldte Frihed vel laae i sidste Aande

*) Plutarchs Antonius og Marius.

***) Plutarchs Cicero og Antonius. Appians Borger-Krig III. 13—23, 29—39.

****) Appians Borger-Krig III. 39—40, 80.

